

S. AMBRAZAS

DĖL VEIKSMAŽODŽIŲ ABSTRAKTŲ SU PRIESAGA -imas / -ymas DARÝBOS RAIDOS

Priesagos *-imas* / *-ymas* veiksmažodžių abstraktai lietuvių kalboje yra ryškiausi potenciniai transpoziciniai vediniai¹. Jie sudaro pačią gausiausią lietuvių kalbos veiksmažodžių abstraktų grupę ir gali būti daromi iš kiekvieno veiksmažodžio (tieka savo, tiek skolintinio). Panaši būklė buvo jau XVI a. Pavyzdžiu, M. Daukšos Postilėje šie vediniai sudaro apie 84% visų veiksmažodžių abstraktų.

Dabartinėje kalboje priesagos *-imas* / *-ymas* vediniai daromi iš būtojo kartinio laiko kamienų. Tačiau XVI – XVII a. raštuose pasitaiko ir tokiai, kurie remiasi esamojo laiko kamienais. Tris tokios darybos vedinius randame M. Daukšos Postilėje: *būstymas* (*būstimas*?): n. sg. *būstimas* 232₂₇, *būstimas* 218₂₉, g. sg. *būstimo* 453₃₉ ‘istność, istotność’² (: *būsta*, plg. LKŽ I² 1211)³; *padedimas* ‘wspomaganie’ 578₂₄ (: *pàdeda*); *suveizdimas* ‘itarimas’ 440₃₇ (: *suvéizdi*). Dar daugiau šios priesagos veiksmažodžių abstraktų, padarytų iš esamojo laiko kamienų, yra K. Sirvydo žodyne⁴: *duodimas* ‘davimas’ SD¹ 20 (: *dúoda*), *paduodimas* ‘t. p.’ SD¹ 138 (: *padúoda*), *atduodimas* ‘atidavimas’ SD¹ 105 (: *atdúoda*), *išduodimas* ‘išdavimas’ SD¹ 199 (: *išdúoda*), *imimas* ‘èmimas’ SD³ 403 (: *ima*), *išimimas* ‘išémimas’ SD³ 175, 306 (: *išima*), *kuvéksimas* ‘raudojimas’ SD³ 146 (: *kuvéksi* ‘rauda’ SD¹ 69, [K], N, J, žr. LKŽ VI 1015), *judimas* ‘barimas’ SD³ 64 (: *juda* ‘bara’ SD⁵ 56; SP I 285; II 54, 139, plg. *judéjo* ‘baré’ SP I 36, žr. LKŽ IV 367, plg. dar *judus* ‘barus’ SD³ 64), *atmenimas* SD³ 365 (: *àtmena*, plg. *atminimas* SD¹ 149, SD⁴ 256), *sniūbsimas* SD¹ 73 (: *sniūbsi*,

¹ Urbutis V. Žodžių darybos teorija. — V., 1978, p. 166, 269 t., šiame darbe išdėstytais žodžių darybos tyrimo principais remiamasi ir toliau. Autorius dėkingas prof. V. Urbučiui už vertinimas pastabas ir konsultacijas.

² M. Daukšos originalo atitikmenys duodami pagal Kudzinowski Cz. Indeks-słownik do „Daukšos Postilė“. — Poznań, 1977, t. 1–2.

³ Šis vedinys ligi šiol laikomas M. Daukšos naujadaru (Skardžius P. Lietuvių kalbos žodžių daryba. — K., 1943 (toliau — ŽD), p. 591; Palionis J. Die Neubildungen in Daukšas Wortschatz. — LP, t. 23, S. 152). Tačiau *būstymas* veiksmažodžio abstrakto reikšme ‘gyvenimas’ yra pažiudytas dar iš Zietelos: *Anas atrinko būstymą mumi* (LKŽ I² 1211). Dėl ‘buvimo, gyvenimo’ ir ‘būtybės’ reikšmių ryšio plg. *esimas* 1. ‘buvimas’, 2. ‘esmė’, 3. ‘būtybė’ (LKŽ II² 1153).

⁴ Renkant medžiagą iš K. Sirvydo žodyno, naudotasi K. Pakalkos sudaryta lietuviškų žodžių rodykle (Pirmasis lietuvių kalbos žodynas. — V., 1979, p. 659–895).

plg. *sniūbavimas* SD³ 155), *trunkimas* ‘užtrukimas, ilgesnis sustojimas’ SD³ 173 (: *truňka*). Pastarasis vedinys pateiktas ir F. Kuršaičio žodyne greta *truňkinimas*. P. Skardžius ŽD 210 mini vedinį *esimas* ‘buvimas’ WP 189, BB Job 14, 20 (: *ësti*). LKŽ II² 1153 jis pateiktas dar iš WP 290, Vydūno raštą ir J. Šlapelio žodyno.

Veiksmažodžių abstraktai su pabaiga *-aujimas*, P. Skardžiaus ŽD 210 pateikti iš Mažosios Lietuvos senųjų raštų, daugiausia remiasi išvestiniais esamojo laiko kamenais, išskyrus veđinius *bliaujimas* BB Teis 5, 16 (: *bliáuja*), *paliaujimas* MŽ 47, 313; BP II 129, 238 (: *paliáuja*), *pjaujimas* N 303 (: *pjáuja*), pvz., *bursaujimas* MŽ 136, *dūsaujimas* MŽ 350, 469; BP II 140; MŽ I 61, *karaliaujimas* BP II 8 116, *kariaujimas* MŽ 55; BB Joz 4, 13; *kekšaujimas* BB 4 Moz 14, 33, *kerštaujimas* MŽ 35, 36, *paukštaujimas* C II 858, *rēkaujimas* R II 168; N 440, *viešpataujimas* BB Ps 145, 13; R II 200, *žynaujimas* BB 2 Moz 7, 22. Vediniai *dūsaujimas* ir *kariaujimas* paliudyti dar S. M. Slavočinsko giesmyne (II 55₁₅, 61₂₀)⁵, o *žynaujimas* – K. Sirvydo žodyne (*žynaujimas* SD¹ 193, bet SD³ 479 jau *žynavimas*). K. Sirvydo ir B. Chilinskio raštuose pastebėti dar du tokie vediniai: *apsiaujimas* SD³ 238 (SD⁴ 162 *apsiavimas*) ir *sugriaujimas* Ch¹ 2 Kor 10, 8⁶.

K. Sirvydo žodyne randame veiksmažodžių abstraktų ir su pabaiga *-uojimas*: *brukuojimas* ‘burkavimas’ SD¹ 39, *garmuliuojimas* ‘gromuliaivimas’ SD³ 30, *pūliuojimas* ‘pūliavimas’ SD³ 378, *raišuojimas* ‘raišavimas’ SD¹ 12; SD³ 30, 31, *švilpuojojimas* ‘švilpavimas’ SD¹ 13; SD³ 80, *ažusakuojimas* ‘sakavimas’ SD³ 196 (D. Sutkevičiaus „Žodininke“ yra *Atsakuojimas* m. *Reglutinatio* – *Odhlijenie* ir *Atsakuoju Reglutino* – *Odhlijam*). Sie vediniai taip pat padaryti iš priesaginių esamojo laiko kamienų.

Priesagos *-imas* apibendrinimas kai kurių esamojo laiko neveikiamųjų dalyvių formose, pvz., *pagimdimus* ‘pagimdomus’ WP 115, *pagirdimus* WP 280a, leidžia spėti priesagos *-imas* veiksmažodžių abstraktų ryšį su esamojo laiko neveikiamaisiais dalyviais, plg. dar latvių kalbos neveikiamojo dalyvio *darimais* vartojimą artima veiksmažodžio abstraktui reikšme ‘Strickzeug’⁷. Latvių kalbos tarinėse pastebėtas ir priesagos *-ums* veiksmažodžių abstraktų, tiek semantiškai, tiek darybiškai artimų lie-

⁵ S. M. Slavočinskis. Giesmės tikėjimui katolickam priderančios 1646/par. Lebedys J. – V., 1958, p. 448, 463.

⁶ Biblia litewska Chylińskiego. Nowy Testament. – indeks/wyd. Kudzinowski Cz. – Poznań, 1964, t. 3, s. 123.

⁷ Endzelin J. Zur slavisch-baltischen Konjugation. – APh, t. 2, S. 44. A. Becenbergeris BzB 111 yra pateikęs ir keletą pavyzdžių su veiksmažodžių abstraktais, formaliai sutampančiais su esamojo laiko neveikiamaisiais dalyviais: *po loioiamu rądaſi kraiu praleijmas* BB Sirach 22, 30; *be rediſchko pawadinama (sine legima vocatione)* MT 218; *atleidamą grieku (remissionem peccatorum)* MT 277. Tačiau tai gali būti ir korektūros klaidos.

tuviu kalbos vediniams su priesaga *-imas* / *-ymas*, mišimas su esamojo laiko neveikiamaisiais dalyviais⁸.

Kad priesagos *-imas* vedinių daryba iš būtojo kartinio laiko kamieno irgi yra gana senoviška, matyti iš jų kirčiavimo M. Daukšos Postilėje. Jau seniai pastebėta, jog šie vediniai rodo senovinę veiksmažodžių kirčiavimą pagal pastovaus ir kilnojamojo kirčio paradigmas, plg. *áušimas*, *lióvimas*, *sléгimas*, *skeñdimas*, bet *augimas*, *éдimas*, *dengimas* ir pan.⁹ Toks šios priesagos vedinių kirčiavimas užfiksuotas dar 1605 m. anoniminame katekizme¹⁰, F. Kuršaičio žodyne¹¹, jo apraiškų randame K. Donelaičio raštuose¹², šiaurės rytų dūnininkų šnektose¹³. Kai kurie konkrečius daiktus žymintys dviskiemenių veiksmažodžių vediniai su priesaga *-imas* kirčiuojami šaknyje ir bendrinėje kalboje (pvz., *gérimas* ‘géralas’)¹⁴. Tuo tarpu atitinkami veiksmažodžiai savo kirčiavimu jau XVI – XVII a. beveik nesiskyrė nuo dabartinės lietuvių kalbos¹⁵.

Matyt, priesagos *-imas* / *-ymas* veiksmažodžių abstraktai kitados buvo daromi tiek iš esamojo, tiek ir iš būtojo kartinio laiko kamienų, kaip ir atitinkami latvių kalbos priesagos *-ums* vediniai. Latvių kalboje priesagos *-ums* veiksmažodžių abstraktai, padaryti iš esamojo laiko kamieno, buvo gavę skirtingą reikšmę, todėl išsilaike ilgiau, ir šios priesagos vedinių daryba iš būtojo laiko kamieno buvo apibendrinta tik XIX a.¹⁶ Tuo tarpu lietuvių kalboje priesagos *-imas* / *-ymas* veiksmažodžių abstraktą daryba buvo iš esmės išlyginta jau raštijos pradžioje. Šios priesagos vediniai iš esamojo laiko kamieno jau XVI – XVII a., matyt, buvo reliktinio pobūdžio ir sparčiai nyko.

⁸ Mühlenbach K. Das Suffix *-uma-* im Lettischen. — IF, Bd 17, S. 416 ff.

⁹ Būga K. RR, t. 3, p. 63 tt.; Skardžius P. Daukšos akcentologija. — K., 1935, p. 65 tt.; Kazlauskas J. Lietuvių kalbos istorinė gramatika. — V., 1968, p. 92 t.; Zinkevičius Z. Lietuvių kalbos istorinė gramatika. — 1981, t. 2, p. 111 t.; Stang Ch. S. Vergleichende Grammatik der baltischen Sprachen. — Oslo etc., 1966, S. 462 ff.

¹⁰ Zinkevičius Z. Iš lietuvių istorinės akcentologijos. 1605 m. katekizmo kirčiavimas. — V., 1975, p. 42 tt.

¹¹ Būga K. RR, t. 3, p. 61 – 63.

¹² Búch T. Die Akzentuierung des Christian Donelaitis. — Wrocław etc., 1961, S. 28.

¹³ Paulauskienė A., Zinkevičius Z. [Rec.:] Vitkauskas V. Šiaurės rytų dūnininkų šnekto žodynai. V., 1976. — Baltistica, 1977, t. 13(1), p. 308.

¹⁴ Laigonaitė A. Lietuvių kalbos akcentologija. — V., 1978, p. 45.

¹⁵ Skardžius P. Daukšos akcentologija. — K., 1935, p. 192 tt.; Zinkevičius Z. Iš lietuvių istorinės akcentologijos. 1605 m. katekizmo kirčiavimas. — V., 1975, p. 66 tt.

¹⁶ Балтыня М. К. Суффиксальное словообразование отлагольных существительных в латышском письменном языке (на *-šana*, *-ums*, *-iba*, *-iens*): Автореф. канд. дис. — Рига, 1979, с. 15 и след.

Priesagos *-imas* / *-ymas* veiksmažodžių abstraktai latvių ir prūsų kalbose aiškių atitikmenų neturi, tačiau juos galima lyginti su kitų giminiškų kalbų vediniais, savo reikšme artimais veiksmažodžių abstraktams, plg. rus. *пряжьмо* ‘duona, duonos paplotėlis’ (: *пряжими*), *пальмо* ‘uždegta balana’ (: *палими*)¹⁷; het. *tethima* ‘griaustinis’¹⁸. J. Endzelynas mano, kad veiksmažodžių abstraktą su priesaga *-im(a)s* būta ir latvių kalboje, bet vėliau jie buvę išstumti *-um(a)s* vedinį¹⁹. Priesagos *-imas* vediniai, matyt, pradžioje buvo daromi iš *i*-kamienių veiksmažodžių, o vėliau išplito ir užėmė kadaise vyrausiu priesagos *-ti-* veiksmažodžių abstraktų vietą.

Veiksmažodžių abstraktų istorijai svarbi ir ta aplinkybė, kad priesagos *-imas* vediniai nuo seno buvo daromi iš daiktavardžių, pvz., *kirkšnimas* (: *kirkšnis*), *šākimas* ‘šakuma’ (: *šakā*), *pādimas* ‘sukietėjusi padalies’ (: *pādas*)²⁰, *tēvainimas* ‘dziedzictwo’ DP 2₁₄ (: *tēvaīnis* ‘ipēdinis’)²¹, *tēvonimas* ‘Kindschaft’ BB Rom 9, 4; N 100 (BzB 332) (: *tēvonis*); gal *laimimas* ‘likimas, lemtis’ SD³ 117 (: *laimas* SD³ 117 ar *laimē* SD⁴ 88). Jau seniai spėjama, kad tokie daiktavardiniai vediniai, turintys atitikmenų kitose indoeuropiečių kalbose, gali būti pirminiai, dave pradžią ir atitinkamos priesagos veiksmažodžių abstraktų darybai²². Jų archaiškumą patvirtina vandenvardžiai, plg. *Léndimas* up. Skd (: *lendis* ‘griovelis krumpliuotame vole’, plg. *léndymai* ‘lankos, pievos’, pr. acc. sg. *lindan* ‘thal’), *Léndrimai* Klt < *léndrimai* ‘balos, pelkės’ (: *léndrē* ‘nendrē’) ir pan.²³

¹⁷ Варбог Ж. Ж. Древнерусское именное словообразование. — М., 1969, с. 79; plg. dar Urbutis V. [Rec.:] Bammesberger A. Abstraktbildung in den baltischen Sprachen. 1973. — Baltistica, 1975, t. 11(1), p. 99.

¹⁸ Bammesberger A. Abstraktbildung in den baltischen Sprachen. — Göttingen, 1973, S. 116 f.

¹⁹ Endzelīns J. Latviešu valodas gramatika. — Rīga, 1951, lpp. 337; plg. dar Specht F. Der Ursprung der indogermanischen Deklination. — Göttingen, 1944, S. 272 ff.

²⁰ Žr. Skardžius P. ŽD 209; Urbutis V. Daiktavardžių daryba. — Kn.: Lietuvių kalbos gramatika / Vyr. red. K. Ulvydas. — V., 1965, t. 1, p. 353.

²¹ Šis vedinys M. Daukšos Postilėje vartojamas greta priesagos *-umas* vedinio *tēvainumas* 94₅₃, 190_{20,22}, 333₂, 393₁₄, 398₄₆, 468₄₁, 487₂₀, turinčio tą pačią reikšmę. Šie abu vediniai užfiksuoti tik M. Daukšos raštuose, kituose senuosių lietuvių kalbos paminkluose ‘ipēdinystės’ reikšme vartojamas priesagos *-ystė* vedinys *tēvainystė* (žr. Kruopas J. Leksiniai paralelizmai Daukšos katekizmo kalboje. — Lietuvių kalbotyros klausimai. V., 1960, t. 3, p. 239). J. Palionis *tēvainimą* ir *tēvainumą* laiko M. Daukšos naujadarais (Palionis J. Min. veik., p. 154).

²² Brugmann K. Grundriss der vergleichenden Grammatik der indogermanischen Sprachen. — Strassburg, 1906, Bd 2; T. 1, S. 250 f.; Specht F. Op. cit., S. 274; Skardžius P. ŽD 209.

²³ Žr. Skardžius P. ŽD 209; Fraenkel E. LEW 377; Otrębski J. Gramatyka języka litewskiego. — Warszawa, 1965, t. 2, s. 161–162; Vanagas A. LTSR hidronimų daryba. — V., 1970, p. 42.

О РАЗВИТИИ ОТГЛАГОЛЬНЫХ ИМЁН ДЕЙСТВИЯ С СУФФИКСОМ *-imas/ -umas*

Резюме

В памятниках литовского языка XVI – XVII вв. обнаружено немало отглагольных имен действия с суффиксом *-imas/-umas*, производных от основ настоящего времени, напр., *duodimas* ‘давание’ (: *duoda*), *imimas* ‘брание’ (: *ima*), *atmenimas* ‘воспоминание’ (: *atmena*); *pjauijimas* ‘резание’ (: *pjauja*), *kariauojimas* ‘ведение войны’ (: *kariauja*), *dūsaujimas* ‘дыхание’ (: *dūsauja*); *pūliuojimas* ‘нагноение’ (: *pūliuoja*) и др. В связи с этим предполагается, что в прошлом имена действия на *-imas/-umas* производились не только от основ прошедшего однократного времени, но и от основ настоящего времени, как и отглагольные имена действия на *-imas* в латышском языке. На первичную словообразовательную связь имен действия на *-imas/-umas* с глаголами основ на *i* указывают такие соответствия в родственных языках, как рус. *пряжьмо* ‘хлеб, хлебная лепешка’ (: *пряжити*), *пальмо* ‘зажженная лучина’ (: *палити*), хет. *tetlīima* ‘гром’. Позже отглагольные имена действия с суффиксом *-imas* стали производиться также от других глагольных основ, постепенно расширили свое употребление и заняли то господствующее место, которое когда-то имели отглагольные имена действия с суффиксом *-ti-*.